

ЧЕРВОНЕНЬКА КВІТОЧКА

– а якого тобі, моя крихітко?
якого тобі привезти?
старша, як завжди, обрала виродка,
а ти?

– хіба мій смак довести до ладу?
абикого, та лише
нехай його руки
пахнутимуть
шоколадом,
що випаде із кишень;

щоб зором на мене
лягав позолотою:
здавалось, ще погляд чи два –
й розіллється кавою,
такою солодкою,
як цукор би зіпсував;

нехай наді мною жартує без тями,
лише б його сміх не вичах;
і навіть якщо би приходив останнім,
то з найщасливішим обличчям.

сховати світло від серця ніде.
не вірю, та разом із тим
якщо він мій – неодмінно дійде,
не треба його вести.

* * *

а я, як прийшла до тебе,
хорошого,
не прийшла ніби звісткою, що все змінилося,
не прийшла викидати ганчір'я зношене,
не прийшла, мов до хворого, з милицями,